

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců Mgr. Pavla Riedlbaucha a JUDr. Ivy Březinové ve věci

žalobkyně: **POD CZ s. r. o.**, IČO: 07429649
sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Česká pošta, s. p.**, IČO: 47114983
sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1

o nejasné podání, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. dubna 2021, č. j. 33 Nc 11256/2020-37,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **mění** tak, že se návrh žalobkyně neodmítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně odmítl návrh žalobkyně.
2. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně podala návrh, z něhož není zřejmé, čeho se domáhá, a neoznačila ani rozhodné skutečnosti a důkazy, o které nárok opírá. Uvedené nedostatky nebyly odstraněny ani navzdory výzvě, a proto soud postupoval podle § 43 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“), a návrh odmítl.
3. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné a přípustné odvolání, v němž navrhla, aby odvolací soud rozhodl tak, že se návrh neodmítá. Uvedla, že na výzvu soudu reagovala prostudováním žaloby ve smyslu § 101 odst. 1 písm. c) o. s. ř., nicméně dodatečně nevznikl žádný písemný dokument, který by mohla zaslat soudu. Skutečnosti požadované výzvou jsou v žalobě obsaženy, a navíc byly soudu dodatečně zaslány další důkazy týkající se jednání žalované. Z pohledu žalobkyně se jedná o jedno řízení s žalovanou, kde předmětem je více skutků. Dále namítla, že napadené usnesení bylo podepsáno asistentkou soudce, přičemž postupovala-li dle zákona č. 121/2008 Sb., nikoli podle zvláštního zákona, je její rozhodnutí ve věci samé nezákonné. Je sice možné, že asistentka byla pověřena soudcem, avšak to nemá na odvolání žádný vliv. V této souvislosti poukázala na zrušení ustanovení § 10 zákona č. 121/2008 Sb., které se týkalo i odmítnutí podání pro neodstranění vad a jiných úkonů vyšších soudních úředníků (připomenula zejména § 10 odst. 3 písm. c) citovaného zákona). Z uvedených důvodů požádala o projednání věci samé a zaslání vyjádření žalované k žalobě.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení dle § 212 odst. 1 a § 212a o. s. ř., aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, ač

z jiných důvodů, než namítala odvolatelka.

5. Nejprve se odvolací soud vypořádal s námitkou žalobkyně, že rozhodnutí je nezákonné, neboť bylo vydáno asistentkou soudce. K tomu uvádí, že rozhodování o odmítnutí žaloby je v pravomoci asistenta soudce, což vyplývá z § 11 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství, ve spojení s § 36a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Rozhodnutí o odmítnutí žaloby totiž není meritorním rozhodnutím, jak se mylně domnívá žalobkyně, nýbrž rozhodnutím procesním, jež nezakládá překážku věci rozhodnuté. Pro úplnost lze odkázat např. na *nález Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 32/18*, v němž se Ústavní soud zabýval participací vyšších soudních úředníků, potažmo asistentů soudce na rozhodovací činnosti, kteroužto shledal v souladu s ústavním pořádkem a dodal, že možnost soudní ochrany účastníků řízení je plně zajištěna prostřednictvím opravných prostředků, a to včetně námitek podle § 9 odst. 2 zákona o vyšších soudních úřednících. Vzhledem k tomu, že asistentka soudce byla oprávněna vydat napadané usnesení, přistoupil odvolací soud následně k přezkumu toho, zda byly v dané věci dodrženy všechny zákonné podmínky stanovené pro případ odmítnutí návrhu z důvodu jeho vad a nedostatků.
6. Ze spisu se podává, že dne 5. 9. 2020 podala žalobkyně u soudu I. stupně elektronicky návrh na zahájení řízení, který neobsahoval uznávaný elektronický podpis. Návrh téhož znění (tentokrát již s uznávaným elektronickým podpisem) pak poslala rovněž prostřednictvím datové schránky, a to dne 8. 1. 2021. V návrhu žalobkyně popisuje nezákonné jednání žalované spočívající v doručování zásilek adresovaných žalobkyni třetím subjektům. Vyjadřuje také domněnku, že žalovaná se zásilkami manipuluje a kopíruje informace ze zásilek. Příkladem uvádí, že podklady pro řešenou obnovu účetnictví byly doručeny třetí osobě, nikoli jednateli žalobkyně. Jednání žalované pak označila za účelové, způsobující jí škodu, a to i v rovině možného zneužití důvěrných informací společnosti. Jednání žalované mělo mít důsledky i na řízení vedená pod sp. zn. 4 C 322/2018, 7 C 83/2020 a 1 C 106/2020 (u jakého soudu řízení probíhají, již neuvádí), a to v podobě škody spočívající v odstoupení od smluv, soudních sporech a jiných nákladech. Dále namítala nedoručení písemností v řízení sp. zn. 33 Nc 11218/2019, což mělo za následek následné škody např. v podobě zastavení řízení. Svůj nárok přitom opřela o § 12 a § 13 zákona č. 29/2000 Sb., s tím, že škodu neuplatňuje v plném rozsahu, neboť se s obsahem nedodané zásilky seznámila, avšak se značným časovým odstupem. Následně však hovoří o zásilce ztracené, jejíž hodnota má být zřejmá ze spisu sp. zn. 33 Nc 11218/2019. Na závěr uvedla, že jednání žalované omezuje její podnikatelskou činnost, přičemž škodu vyčíslila v částce 53 100 000 Kč. Část škody ve výši 28 900 000 Kč má žalovaná zaplatit jejímu jednateli, nikoli přímo žalobkyni.
7. Žaloba je podání, kterým se zahajuje řízení před soudem. Žaloba musí obsahovat kromě obecných náležitostí podání uvedených v § 42 odst. 4 o. s. ř., mimo jiné i vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se žalobce dovolává, a musí z ní být patrné, čeho se žalobce domáhá (§ 79 odst. 1 o. s. ř.). Rozhodujícími skutečnostmi se ve smyslu § 79 odst. 1 o. s. ř. rozumí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v žalobě uvést takové skutečnosti, kterými vylicí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, tedy vymezit předmět řízení po skutkové stránce.
8. Podle § 43 odst. 1 o. s. ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je nesrozumitelné

nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle § 43 odst. 2 o. s. ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.

9. V daném případě soud I. stupně správně uzavřel, že žaloba neobsahuje všechny zákonné náležitosti, a je proto namístě vyzvat žalobkyni dle § 43 odst. 1 o. s. ř. k odstranění vad podání. Žalobkyně požaduje po žalované náhradu škody způsobené porušením povinností žalované, avšak protiprávní jednání žalované dostatečně nespecifikuje. Na jednu stranu hovoří o tom, že se s obsahem zásilek seznámila v důsledku chybného doručování až se značným časovým odstupem, posléze však hovoří o zásilkách ztracených. Není ani jednoznačné, o jaké zásilky se přesně mělo jednat. Navíc není z žaloby vůbec zřejmé, jakým způsobem žalobkyně došla k vyčíslení škody, tj. z jakých dílčích nároků se enormně vysoká žalovaná částka skládá. Lze tak uzavřít, že návrh neobsahuje všechny elementární náležitosti žaloby zakotvené v § 79 odst. 1 o. s. ř., a to konkrétně vyličení rozhodujících skutečností. Odvolací soud navíc žalobu shledává dílem nesrozumitelnou a neurčitou, přičemž kromě shora uvedených nesrovnalostí je neurčitý též žalobní návrh, v němž žalobkyně navrhuje, aby část požadované částky žalovaná zaplatila jejímu jednateři, který ale není účastníkem řízení. Rovněž zde není určeno, z jaké částky a do jakého okamžiku žalobkyně požaduje úrok z prodlení a jaká je výše úrokové sazby.
10. Ačkoli tak odvolací soud souhlasí se soudem I. stupně v náhledu na (bez)vadnost žaloby, jiná situace nastává, pokud jde o hodnocení výzvy k odstranění vad, kterou prvostupňový soud žalobkyni adresoval. Odvolací soud hodnotí tuto výzvu jako zcela obecnou, v níž žalobkyně nebyla seznámena s konkrétními vadami své žaloby a nebyla jí ani poskytnuta jasná instrukce, jakým způsobem má vytýkané nedostatky odstranit. Soud I. stupně žalobkyni mj. vyzval k tomu, aby označila důkazy a doplnila žalobní petit, avšak tyto náležitosti jsou v žalobě v základu obsaženy. Pokud jde o doplnění rozhodujících skutečností, žalobkyně byla pouze poučena, co se obecně rozumí těmito skutečnostmi, avšak jakým konkrétním způsobem má opravu či doplnění žalobního návrhu provést, jí soud I. stupně již nesdělil.
11. Z judikatury Nejvyššího soudu přitom vyplývá, že výzva k odstranění vad žaloby dle § 43 odst. 1 o. s. ř. musí obsahovat údaje o tom, v čem je podání nesprávné nebo neúplné, a poučení, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Výzvu tedy nelze formulovat toliko obecně, aniž by soud uvedl, v čem spočívají vady podání a jak má žalobce konkrétně podání opravit a doplnit. Odmítnutí žaloby pak nelze spojovat s vadou žaloby (byť objektivně existující), na kterou soud neupozornil nebo ve vztahu ke které nepodal konkrétní poučení o způsobu jejího odstranění (*viz např. usnesení ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 23 Cdo 1624/2019, ze dne 7. 1. 2009, sp. zn. 30 Cdo 295/2007, či rozsudek ze dne 20. 10. 1998, sp. zn. 21 Cdo 60/98*).
12. Vzhledem k výše uvedenému odvolacímu soudu nezbylo, než napadené usnesení soudu I. stupně postupem dle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. *argumentate a maiori ad minus* změnit tak, že se návrh žalobkyně na zahájení řízení neodmítá.
13. Soud I. stupně nyní neopomene, že jeho výzva dle § 43 odst. 1 o. s. ř. musí obsahovat údaj, v čem je podání neúplné, nesrozumitelné či neurčité, a také konkrétní poučení, jak je třeba opravu či doplnění provést (např. že je třeba vyličit, v čem přesně mělo spočívat protiprávní jednání žalované,

jak žalobkyně dospěla k výši škody atp.). Dále musí výzva obsahovat určení lhůty k odstranění vad podání a poučení o tom, že podání, kterým se zahajuje řízení, bude odmítnuto, jestliže podání nebude včas opraveno nebo doplněno. Teprve v případě, že podání nebude přes výzvu soudu I. stupně řádně opraveno, nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud I. stupně návrh dle § 43 odst. 2 o. s. ř. odmítne.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání **je** oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 16. června 2021

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu